

Plads oven i Jylland, har været udsat for Fristelser, i alt Fald ikke paa langt nær noget, der kan sammenlignes med de Fristelser, hun var udsat for, saa snart hun vendte tilbage til København. Hvor mange Dage hun har været her, inden hun er falden for disse Fristelser, er det naturligvis umuligt for mig at sige. Jeg oplyste i Gaar, at hun var kommen tilbage til København den 7. September. Det var ikke nogle Dage efter, som det ærede Medlem med sin sædvanlige Mangel paa Respekt for Sandheden i Gaar sagde, at hun gled, thi den Dag, hun blev indbragt paa Politistationen paa Christianshavn, det var en Dag i Midten af Oktober — det var vist den 16. Oktober —, altsaa et godt Stykke over en Maaned efter, at hun var kommen tilbage til København. Og hele det Liv, hun har ført her i København, er ikke noget Liv, hun har begyndt Dagen efter, at hun er kommen tilbage, det er et Liv, hun har ført, efter at hun er kommen tilbage til dette grænseløst skrækkelige Hjem og under de grænseløst skrækkelige Forhold, og efter at hun er kommen til at gaa omkring med daarlige Venner og daarlige Veninder. Hvad det ærede Medlem end vil gøre og sige, saa vil han ikke kunne sige sig fri for Ansvar. Der har han lokket dette Pigebarn, hjulpet dette Pigebarn bort fra de rolige Forhold, hvorunder hun levede oven i Jylland, han har hjulpet hende bort i en Alder af 15 Aar, hjem til de frygtelige Forhold, hun nu lever under, uden at bekymre sig det allermindste om, hvad det var for Forhold, han hjalp hende bort til.

Det ærede Medlem udtalte, at han vilde føre Bevis for, at jeg tillagde ham Udtalelser, som han slet ikke havde brugt. Han sagde saaledes, at han havde ikke talt et Ord om, at der ikke var Socialdemokrater i Bestyrelsen for Børneopdragelsesanstalterne. Nej, det han havde paatalt, var, at der ikke var Socialdemokrater eller Arbejderrepræsentanter, eller maaske han ved den Lejlighed kaldte dem Repræsentanter for de Lag, hvorfra Børnene komme, i Overværgeraadet og Inspektionen. Hvis ærede Medlemmer ville se Rigsdagstidenden igennem, ville de se, at det ærede Medlem har ikke sagt et eneste Ord i sin første Tale om, at det var galt,

at der ikke sad Socialdemokrater i Overværgeraadet. Derimod har han klaget over, at der ikke sad nogen Socialdemokrater eller Repræsentanter for de Lag, hvorfra Børnene komme, i Bestyrelsen for „Hebron“.

Det ærede Medlem var, da han talte i Gaar, ligesom første Gang, meget bitter over, at der ikke blev gjort noget kraftigt mod den Fuldmægtig, der havde fulgt nogle af Børnene, dels over til „Hebron“ og dels til andre Steder. Det ærede Medlem fortalte nu i Gaar, at han kunde bevise, at denne Fuldmægtig havde budt Pigerne Cigaretter. Ja, jeg vil indrømme, at hvis han har gjort det, saa er det ganske upassende. Men derfra og til uterlige Tilnærmelser er der dog et Skridt. Og dertil kommer, at naar det ærede Medlem kommer her i Tinget og fortæller noget saadant, saa kan det dog virkelig efter alt, hvad det ærede Medlem har fortalt os, og som har vist sig at være urigtigt, ikke betyde noget som helst. Men det ærede Medlem fandt, at hans Forhold ikke vare blevne tilstrækkeligt oplyste. Jeg skal derom sige, at der er jo skaffet alle de Oplysninger, som kunne skaffes, de Personer, som kunne give Forklaring, ere afhørte og have faaet Lejlighed til at udtale sig, og han er bleven konfronteret i alt Fald med en af Pigerne, muligvis flere, jeg erindrer det ikke saa nøje paa staaende Fod.

Men saa mente det ærede Medlem, at der maa ganske anderledes skarp Lud til. Og han sagde, at han vidste, at i Gaar Aftes vilde denne Sag komme frem i Borgerrepræsentationen, og saa lod det ærede Medlem forstaa, at saa skulde vi faa noget andet at høre. Jeg ser, at den er kommen frem der, og at et Medlem af Borgerrepræsentationen har fremsat Ønske om, at Sagen maatte blive gjort til Genstand for nærmere Undersøgelse, og derefter har vedkommende Borgmester udtalt sig i alt væsentligt ganske paa samme Maade, som jeg har udtalt mig her. Ja, han føjede endogsaa til, at man kunde ikke saadan regne paa, hvad disse Piger sagde, thi de vare jo ikke Dydens klare Spejl. Det har jeg ikke sagt, skønt det ærede Medlem stadig bebrejder mig, at jeg angriber disse Piger, hvilket jeg for øvrigt slet ikke gør; jeg fremstiller Forholdene, saaledes som